

spektiver er f.eks. vandmiljøforskningen på Aarhus Universitet, som jeg nævnte tidligere.

For det andet vil sektorforskningen kunne berige universiteterne med deres erfaringer fra samarbejde med aftagere og brugere. Sektorforskningen er vant til at arbejde med konkrete problemstillinger fra det virkelige liv. Det kan universiteterne lære af.

For det tredje – og meget vigtigt – bringes der med integrationen af sektorforskningen store forskningskompetencer i spil til uddannelse af vore unge mennesker. Fremover vil sektorforskerne blive inddraget i undervisningen på linje med universiteternes øvrige undervisere. Det er et meget vigtigt bidrag til den uddannelsesopgave, som vi står over for.

Endelig får vi for det fjerde en bedre forskningsbaseret myndighedsbetjening. For regeringen har det været afgørende for sammenlægningen, at ansvaret for myndighedsberedskabet forankres i de nye direktioner på universiteterne. Én ansvarlig leder bør varetage den løbende kontakt med medarbejdere og ressortministerier. Endelig skal en ny stillingsstruktur sikre klare karriereveje og slutstillinger inden for varetagelse af myndighedsopgaver. Sektorforskningen får med fusionen en bredere faglig basis at trække på til gavn for betjeningen af såvel ministre som Folketinget.

Kl. 10.15

For mig er der ikke tvivl om, at både forskningen, uddannelserne og myndighedsbetjeningen vil få bedre forudsætninger med den nye struktur. Det nye danmarkskort træder i kraft i 2007, og det ser jeg meget frem til.

Jeg har efter et forslag, der kom under det seneste samråd fra den radikale hovedordfører, fru Charlotte Fischer, og efter drøftelse med universitetsforligsparternes ordførere besluttet, at fusionerne og de opnåede resultater skal evalueres i 2009. Jeg vil naturligvis være åben over for at drøfte indholdet af en sådan evaluering nærmere.

Der er også sat fokus på forskningsfrihed samt medarbejdernes og de studerendes ytringsfrihed og medindflydelse. Det er meget centrale spørgsmål, og derfor er jeg også glad for, at de kan indgå i debatten her i dag. Der kan være mange myter, og der kan være mange misforståelser.

Universitetsloven fra 2003 præciserer forskningsfriheden og forskningsetikken. Det er lovfæstet, at universiteterne skal tilskynde medarbejderne til at deltage i den offentlige debat. For-

skerne på universiteterne kan frit vælge metode, fremgangsmåde og emne, men forskerne skal selvfølgelig arbejde inden for universitetets forskningsstrategiske rammer. Der er ikke forskel på forskningsfriheden før og efter sammenlægningerne.

Noget andet er spørgsmålet om forskernes ytringsfrihed. Alle borgere har ytringsfrihed; den er jo ganske enkelt grundlovssikret. Universitetsloven ændrer ikke ved, at forskerne kan forholde sig kritisk til hinandens arbejde og resultater. I øvrigt blev det i 2003 lovfæstet, at universiteterne skal tilskynde forskerne til at blande sig i den offentlige debat. Den forpligtelse ønsker jeg ikke på nogen måde at trække tilbage. Jeg har fuld tillid til, at universiteternes bestyrelser og ledelser forvalter loven i overensstemmelse med lovens ånd og bogstav.

Universitetsloven sikrer jo også rammerne for de studerendes og medarbejdernes inddragelse i bestyrelserne på fakulteterne og institutterne, og jeg har bemærket, at der er flere medarbejderrepræsentanter, der ligefrem har oprettet hjemmesider.

Fra møder med de studerende og besøg på universiteterne er det mit indtryk, at de studerende bruger deres muligheder for indflydelse. De tager aktivt del i bestyrelsernes arbejde, og vi fik jo i loven sikret, at der skal være mindst 2 studenterrepræsentanter i bestyrelserne. Der er også flere steder, hvor valgdeltagelsen rent faktisk er gået op, og det er mit indtryk, at inddragelsen af de studerende og medarbejderne generelt fungerer fint.

Jeg er overbevist om, at universitetsloven og sammenlægningerne har skabt gode rammer for universiteterne. Lad det være min afslutningsreplik, hvorefter jeg i fuld overensstemmelse med ordføreren for forespørgernes bemærkning her fra talerstolen også håber, at vi vil få en rigtig god debat om dette særdeles vigtige emne.

Formanden:

Tak til videnskabsministeren.

Inden vi nu går i gang med forhandlingen, føler jeg anledning til at sige, at to forespørgsler i sig selv ikke berettiger til forlænget taletid – det er fortsat 5 minutter – men skulle der nu være ordførere, der har så meget på hjerte, at de overskrider med nogle sekunder, vil jeg undtagelsesvis se med milde øjne på det.

Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Per Clausen.